

Все що виділене курсивом необхідно видалити при заповненні заяви.

Наданий час в місті Суми існують Зарічний та Ковпаківський райони і відповідно два районні суду. Позови, що виникають із приводу нерухомого майна, які пред'являються за місцезнаходженням майна або основної його частини.

**Зарічний районний суд
міста Суми**

40000, м. Суми, вул. Академічна, 13

АБО

**Ковпаківський районний
суд міста Суми**

40000, м. Суми, Першотравнева, 12

Позивач: Іванова Іванка Іванівна

40000, м. Суми, вул._____, буд. № ___, кв. № _____,
Реєстраційний номер облікової картки платника
податків (РНОКПП) або серія та номер паспорта
№ 565656

Е-mail: (Електронна пошта) за наявності

Тел. 099-123-45-67

Відповідач: Іванов Іван Іванович

40000, м. Суми, вул._____, буд. № ___, кв. № _____
Реєстраційний номер облікової картки платника
податків (РНОКПП) або серія та номер паспорта
якщо такі відомості відомі.

Е-mail: (Електронна пошта) за наявності

Тел. 099-123-45-67

Ціна позову – 6000,000 грн.

**ПОЗОВНА ЗАЯВА
про стягнення коштів на утримання майна**

Я, *Іванова Іванка Іванівна* (надалі - Позивач) є співвласником житлового приміщення загальною площею 11.8 кв.м. за адресою: м. Суми, вул. Харківська, 135, кв. №37.

Іншими співвласниками вказаного об'єкту нерухомості на праві спільної сумісної (або часткової) власності є мій колишній чоловік – *Іванов Іван Іванович* (надалі - Відповідач), що підтверджується копіями: *наприклад* свідоцтва про право власності на житло САВ № 108978 від 03.03.2007, свідоцтва про одруження 1-БП №

071024, рішення Ковпаківського районного суду м. Суми від 12.10.2015 по справі № 592/7002/15-ц про розірвання шлюбу.

Позивач та Відповідач разом зареєстровані у житловому приміщенні за адресою: *м. Суми, вул. Харківська, 135, кв. №37*, що підтверджується довідкою житлово-експлуатаційної організації «*ТОВ Сервіс-дім*», однак фактично проживає за вказаною адресою тільки Позивач.

Що стосується Відповідача, то починаючи з березня 2009 року він за вказаною адресою не проживає та взагалі не з'являється, що підтверджується відповідним актом *це акт про відсутність особи за місцем реєстрації, який складається в переважній більшості випадків представниками ЖЕО та сусідами в довільній формі*).

У зв'язку з зазначеним, Відповідач з березня 2009 року по теперішній час не бере жодної участі в утримання зазначеного житлового приміщення, вартість всіх комунальних послуг сплачує Позивач.

Згідно ч. 1 ст. 257 ЦК України загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки. Відповідно до ч. 6 ст. 261 ЦК України за регресними зобов'язаннями перебіг позовної давності починається від дня виконання основного зобов'язання.

Отже, враховуючи строки позовної давності, за період з січня 2016 року по лютий 2019 року Відповідач не проводив жодної оплати по утриманню житла, так само, на сьогоднішній день між позивачем та відповідачем не досягнуто жодної згоди щодо відшкодування витрат на утримання квартири.

В свою чергу, Позивачем за вказаний період здійснено оплату житлово-комунальних послуг на утримання квартири, яка знаходиться за адресою: м. Суми, вул. Білопільський шлях, 38, кв. №37, що підтверджується копіями квитанцій про сплату, на загальну суму: *12 000 грн.*

Згідно зі ст. 3 ЦПК України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів.

За правилами ст. 16 ЦК України, особа має право звернутись до суду за захистом свого особистого немайнового права або майнового права та інтересу у визначені цією статтею способи. Суд може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом.

На момент виникнення спірних правовідносин діяв Закон України «Про житлово-комунальні послуги» № 1875-IV в редакції від 24.06.2004 року, у відповідності до ст. 19 якого, учасниками відносин у сфері житлово-комунальних послуг є власник, споживач, виконавець, виробник.

За положеннями ч. 1 ст. 1, ч. 3 ст. 23 вищевказаного Закону, власником приміщення є фізична або юридична особа, якій належить право володіння, користування та розпорядження приміщенням. У разі спільної власності кількох співвласників рішення щодо управління майном приймається відповідно до закону. Споживачем є фізична чи юридична особа, яка отримує або має намір отримати житлово-комунальну послугу.

Статтею 20 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» № 1875-IV передбачений обов'язок споживача оплачувати житлово-комунальні послуги у строки,

встановлені договором або законом та одержувати від виконавця вчасно та відповідної якості житлово-комунальні послуги.

УВАГА!!! Якщо даний спір виник після 01.01.2019 року, то в позові необхідно зазначати норми нового Закону України «Про житлово-комунальні послуги» №2189-VIII від 09.11.2017 за мість вищевказаних норм попереднього Закону, а саме:

Згідно ч. 1 ст. 6–1 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» № 2189-VIII учасниками правовідносин у сфері надання житлово-комунальних послуг є споживачі (індивідуальні та колективні); управитель; виконавці комунальних послуг.

У відповідності Закону України № 2189-VIII до п. 6) ч. 1 ст. 1 індивідуальний споживач - фізична або юридична особа, яка є власником (співвласником) нерухомого майна, або за згодою власника інша особа, яка користується об'єктом нерухомого майна і отримує житлово-комунальну послугу для власних потреб та з якою або від імені якої укладено відповідний договір про надання житлово-комунальної послуги;

Пунктом 5 ч. 2 ст. 7 Закону України № 2189-VIII визначено обов'язок споживача оплачувати надані житлово-комунальні послуги за цінами/тарифами, встановленими відповідно до законодавства, у строки, встановлені відповідними договорами;

Відповідно до ч.3 ст. 9 Закону України № 2189-VIII дієздатні особи, які проживають та/або зареєстровані у житлі споживача, користуються нарівні зі споживачем усіма житлово-комунальними послугами та несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями з оплати житлово-комунальних послуг.

У положенні ст. 13 Конституції України зазначено, що власність зобов'язує.

Вказана норма кореспондує зі ст. 322 ЦК України – власник зобов'язаний утримувати майно, що йому належить, якщо інше не встановлено договором або законом.

Згідно ч. 1 ст. 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» утримання приватизованих квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках здійснюється за рахунок коштів їх власників згідно з Правилами користування приміщеннями жилих будинків та прибудинкових територій, які затверджуються Кабінетом Міністрів України, незалежно від форм власності на них.

Пунктом 7 Правил користування приміщеннями житлових будинків і гуртожитків, затверджених постановою КМУ від 08.10.1992 року № 572, встановлено, що власники квартир зобов'язані оплачувати надані житлово-комунальні послуги у строки, встановлені договором або законом.

Статтею 162 ЖК УРСР визначено, що плата за користування жилим приміщенням в будинку (квартирі), що належить громадянину на праві приватної власності, встановлюється угодою сторін. Плата за комунальні послуги береться крім квартирної плати за затвердженими в установленому порядку тарифами.

Відповідно до ч. 1 ст. 369 ЦК України співвласники майна, що є у спільній сумісній власності, володіють і користуються ним спільно, якщо інше не встановлено домовленістю між ними.

Частиною 2 ст. 370 ЦК України визначено, що у разі виділу частки із майна, що є у спільній сумісній власності, вважається, що частки кожного із співвласників у праві спільної сумісної власності є рівними, якщо інше не встановлено домовленістю між ними, законом або рішенням суду.

УВАГА!!! Якщо нерухоме майно належить співвласникам на праві спільної часткової вланості, а не спільної сумісної власності, то в позові замість норм ч. 1 ст. 369, ч. 2 ст. 370 ЦК України зазначаємо норму ст. 360 ЦК України, а саме:

Відповідно до ст. 360 ЦК України, співвласник відповідно до своєї частки у праві спільної часткової власності зобов'язаний брати участь у витратах на управління, утримання та збереження спільного майна, а також нести відповідальність перед третіми особами за зобов'язаннями, пов'язаними із спільним майном.

З аналізу наведених норм вбачається, що співвласники, які володіють майном на праві спільної сумісної (або часткової) власності, зокрема житловим приміщенням, несуть рівні обов'язки, щодо утримання такого майна, якщо інше не встановлено угодою між ними.

Згідно ч.1 ст. 541 ЦК України солідарний обов'язок або солідарна вимога виникають у випадках, встановлених договором або законом, зокрема у разі неподільності предмета зобов'язання.

У відповідності до ч. 4 ст. 543 ЦК України виконання солідарного обов'язку у повному обсязі одним із боржників припиняє обов'язок решти солідарних боржників перед кредитором.

Як передбачено ч. 1 ст. 544 ЦК України боржник, який виконав солідарний обов'язок, має право на зворотну вимогу (регрес) до кожного з решти солідарних боржників у рівній частці, якщо інше не встановлено договором або законом, за вирахуванням частки, яка припадає на нього.

Враховуючи те, що житлове приміщення за адресою: м. Суми, вул. Білопільський шлях, 38, кв. №37 належить на праві спільної сумісної (або часткової) власності Позивачу та Відповідачу, то Відповідач фактично являється співвласником 1/2 частини вказаного майна.

УВАГА!!! Якщо одним із співвласників нерухомого майна є неповнолітній член сім'ї, то його частину витрат в рівній мірі сплачують інші повнолітні співвласники, якщо іншого порядку оплати витрат не визначено між ними домовленістю. Тому в даному випадку зазначаємо в позові наступне:

Одним із співвласників вказаного нерухомого майна є донька Позивача та Відповідача – Петрова Олена Іванівна, яка є неповнолітньою, що підтверджується копією свідоцтва про народження

З огляду на вказану обставину, ч. 3 ст. 156 ЖК УРСР передбачає, що обов'язок брати участь у витратах по утриманню будинку (квартири) і придомової території та проведенню ремонту лежить саме **на повнолітніх членах сім'ї власника**. Спори між власником та членами його сім'ї про розмір участі в витратах вирішуються в судовому порядку.

Отже витрати за неповнолітню Петрову О.І. мали б сплачувати порівну Позивач та Відповідач.

З огляду на зазначене, Відповідач мав би сплатити на утримання нерухомого майна вартість комунальних послуг в розмірі: 12000 грн. / 2 = 6 000 грн.

Відповідно до п.7.ч.3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що вжиття заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви не здійснювалось.

Відповідно до п.8 ч.3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що у позивача (перебувають оригінали письмових доказів, копії яких додано до заяви.

Згідно із п.9 ч.3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що очікувана сума понесених мною витрат становить *768,4 грн.* (оплата судового збору), що підтверджується квитанцією.

У відповідності із п.10 ч.3 ст.175 ЦПК України підтверджую, що мною не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Враховуючи вищевикладене, керуючись ст.ст. 91, 175, 187, 263-265 ЦПК України,

ПРОШУ СУД:

1. Стягнути з *Іванова Івана Івановича* на користь *Іванової Іванки Іванівні* кошти, сплачені за житлово-комунальні послуги по утриманню житлового приміщення за адресою: *м. Суми, вул. Харківська, 135, кв. №37* в розмірі *6000 грн.*

2. Стягнути з *Іванова Івана Івановича* на користь *Іванової Іванки Іванівні* судовий збір за подання позовної заяви.

Додатки:

1. Оригінал квитанції про сплату судового збору.
2. Копія паспорта позивача.
3. Копія довідки про ідентифікаційний код позивача.
4. Копія свідоцтва про право власності на житло..
5. Копія довідки ЖЕО про зареєстрованих осіб.
6. Копія свідоцтва про одруження.
7. Копія свідоцтва про народження. – *за необхідності*
8. Копія рішення суду про розлучення. – *за необхідності*
9. Копія акту про відсутність особи за місцем реєстрації.
10. Копії рахунків на оплату житлово-комунальних послуг за особистим рахунком.
11. Копії квитанції про сплату житлово-комунальних послуг за особистим рахунком.
12. Копія позовної заяви разом з додатками для відповідача.

«_____» _____ 2019 року

ПІБ Позивача